

Occasionalia VI-183
potissimum Carmina
vol. 25
P-V

VI-183-

NOBILISSIMO CLARISSIMOQVE
VIRO
DOMINO
IOH. GERH.
PAGENDARM,

Lubecens,
Liberalium Artium Magistro
publice renuntiato,

Vitembergae V. Kal. Maj. A. MDCC III.
gratulabatur

M. HENRICVS **Glausing /**
Ord. Phil. Adscr.

VITEMBERGAE,
LITERIS IOHANNIS GOTHOFREDI MEYERL

S. P.

Consideranti mihi, Cl. Vir, ingentem numerum illorum, qui nostra aetate ad bonas artes excolendas animum adjungunt, subit aliquando apud me exquirere, quid causae sit, quamobrem in tanta multitudine tam pauci perfecta quadam, aut praeclara saltem eruditione excellent. Sed animadverto, multas esse & admodum discrepantes artium corruptarum usus, aliam alia deteriorem. Inprimis una video communem fere omnibus esse & facile primam, quando plerique sine ratione docentur & via. Non ignoras ipse, quam multi sint, qui coeca prorsus & temeraria cupiditate ad philosophandum concitantur, qui ingenii iudicii que ne tantum quidem ad bonas literas excolendas afferunt, quantum ad officinam sutoriam exornandam requireretur. Ex quo illud fit, quod tanto studiosorum numero laboramus, de quo videbis aliquando conqveri summos Viros, idque non injuria. Quid enim praeclari & laude dignum tu postulares aut expectares ab illis, in quos nihil praeclari & laude dignum collocavit benignior natura. Neque vero ingenio pollere sufficit, sed eo recte uti palmarium est. Quis autem usus ingenii esse iudicii que potest in novis illis atque inauditis mulierum corruptelis, & luxuria, qua tot tamque praeclaro alioquin ingenio praediti prorsus diffuunt. Deum immortalem!

lem! Quae potest esse studiorum ratio, inprimis apud Theologos, in tanta impietate, tamque effrenata libidine, petulantia, & procacitate, quam videbis multos, ne semel quidem admonitos, tam impune auferre? Ignaviam, & otia, & comotationes, & alia innumera invidiamenta scelerum non commemorabo. Neque etiam intelligo, utrum digni sint, ut in eruditorum numero ponantur mulierosi isti, qui incredibili quadam rei uxoriae cupiditate flagrantes tantum literis dant operam, quantum fortassis ad uxorem alendam, atque ad panem lucrandum, sufficere opinantur: Populariter loquor in causa populari. Neque quicquam nunc addo de malevolorum invidia, atque obtrectatione, deque illarum rerum inopia, quibus artes ali solent & promovendi. Haec enim, & quae sunt vel sexcenta alia, quae avocare optimos quosque a contentione laudis solent, atque in infimis eruditorum subselliis consistere jubent, ad paucos spectant. Vnum illud est, quod primo loco fuisset commemorandum, quod nostra aetate commune coepit esse vitium omnibus: *disputatio*, discentium dicam, an multorum etiam docentium? Dolenter hoc scribo magis, quam contumeliosè. Quotus enim quisque est, qui elegantiora studia conjungit cum magis necessariis, antiqua cum novis, & sublimiora cum inferioribus? Maxima pars, (verba sunt Rol. Marelli,) ignari quam viam fistant, quos auctores in manus sumant, quove ordine aut methodo progrediantur, coecorum more huc illuc feruntur: Desultoria, quam vocat Seneca, lectione, nullo certo consilio per scriptores vagantur, leviterque tantum, quicquid arripere, delibant, & nihil penitus atque ad plenum curant perdiscere. In quo saepe auctores habent eos, quos uti duces venerantur & prudentes monitores, quos merito castigavit Cl. Morhofius, aliique aequissimi studiorum existimatores. In his, & quae sunt
id ge-

id genus alia, potissimum posita est ratio & causa, quam obrem, cum frequentissimi ad bonas literas adjungant animum juvenes nostri, paucissimi tamen, uti poterant & debebant, eruditione excellunt perfecta vel etiam praeclara. Haec tu omnia dudum cognita habes & perspecta, Cl. Magister. Quam obrem, cum ingenio, industria, pietate, & eximia morum comitate atque humanitate multos antecellas, neque adeo etiam inopia labores, aut invidia malevolorum, recte facis & praeclare, quod concitato quasi cursu ad summa contendis. Nihil temere a te aut sine ratione susceptum video, nihil leviter delibatum, nihil confusum, nihil praetermissum. Cum intelligis, uno quodam Societatis vinculo contineri bonas artes, nihil separas eorum, quae ex elegantioribus, sublimioribus & novis jungenda erant cum antiquis facilioribus, & magis necessariis. Quapropter vehementer te amant Patres Academiae nostrae, vel potius in te amando certant. Omnes mira quodam consiliorum conjunctione auctores fuerunt Spectabili Decano, ut inter primos te collocaret, & summis honoribus augetet. Atque adeo inde nunc demum ego intelligo, non temerariam fuisse conjecturam de te meam, in literis ad Fratrem tuum datis, quibus jam duos hos ante annos eidem gratulabar. Maeste illa tua virtute, Clarissime Magister, Deus immortalis divinitus adjunget fortunam conatibus tuis, ut spem Parentum, Patriae, atque ipsius etiam Ecclesiae, bonarumque literarum de te non modo sustinere, verum etiam longissime superare possis. Ita nullum erit fastigium honoris, quo tu, simul atque ad profectiores annos perveneris, non aspirabis & feliciter transcendes. Vale.

Ang. II 183

KD 18
KD 17

IMO CLARISSIMOQVE
VIRO
DOMINO

. GERH.
ENDARM,

Lubecensi,

m Artium Magistro

ublice renuntiato,

ae V. Kal. Maj. A. MDCC III.

gratulabatur

NRICVS *Glausning* /
Ord. Phil. Adscr.

VITEMBERGAE,

HANNIS GOTHOFREDI MEYERL